

eller tilfammentagne ere, saaledes som de føres, istand til nogenlunde klart at anfsueliggjøre for Rigsdagens Control denne vigtige og kostbare Forvaltnings Gang og Tilstand til enhver Tid. Idet vi i denne Henseende ligeledes skulle henvise til Statsrevisionens Fremstilling deraf i denne Betænkningens anden Post, maae vi ganske tiltræde Revisionens Dom, at baade Hovedbøgerne og Journalen ere førte saa summariff, at de i det Hele kun indeholde „Tal“ uden nogen med Hensyn til Anvendelsen oplysende „Text“ udover den blotte Betegnelse af den Conto, hvorpaa Beløbet er opført.

Og det er dog til disse Bøger, at Ministeriet har troet at kunne henvise Revisionen foruden til „samtlige ved Ministeriets Revisionsvæsen Heroende Detailregnskaber“, om hvilke sidste Ministeriet selv i en Skrivelse af 20 Juni har maattet vedgaae, at „det vil være en med overordentlige Vanskeligheder, der nu ikke ville kunne overvindes uden betydelig Beskøftning, forbunden Opgave, at foretage en Bearbejdelse af alle afslagne Detailregnskaber, for at kunne meddele nøiagtige Specificationer over alle Enkelthederne af de mange forskjellige Udgiftsconti.“

Udvalget maae formene, at alt Foranførte hyderligere godtgjør det overveieende Vigtige i, at den ved første Post foreslaaede bestemte Opfordring til Ministeren om en forandret og forbedret Regnskabsaflæggelse, ved hvilken Opfordring denne anden Post ogsaa finder sin Afgjørelse, besluttet og indtales.

Statsrevisionens 3die Udsættelsespost gaaer ud paa, at Ministeriet i Skrivelse af 5te Juni 1866 har udhævet, „at der hidtil savnes nærmere Forskrifter for, hvilke Oplysninger der for Statsrevisionens Bedkommende skal ledsage de forskjellige Dele af Statsregnskabet“, men at Ministeriet herved ene af alle Ministerierne synes uvidende om, at det for hvert Ministerium er nødvendigt ved Revisionen af Regnskaberne tillige at foretage en Control, vedrørende selve de af Administrationen givne Ordre, og at undersøge, hvorvidt disse ere i Overensstemmelse med Bevillingerne og disses Forudsætninger, og at det endog for Ministeren selv, som staaer i Spidsen og bærer An-

svaret for Forvaltningen, ligeledes maa være af Interesse, vel endog af Nødvendighed, at enhver Administrationsgreen har sit Regnskabsvæsen indrettet saaledes, at det klart og let overskueligt gjør Rede og Rigtighed for ikke blot, hvor mange Penge den har udgivet, men hvortil disse ere udgione, samt Grunden til, at netop disse og hverken flere eller færre ere udgione.

Udvalget maa med Statsrevisionens Betænkning være aldeles enig i, at de afslagne Regnskaber og de i Ministeriet førte Bøger, hvoraf disse ere udbragne, ingenlunde kunne erkjendes at opfylde det naturlige og billige Krav, som i begge de antydede Henseender maa stilles saavel fra Forvaltningens egen som fra den bevilgende og tilhynsførende Myndigheds Standpunkt, og det er vistnok med den fuldkomneste Føie, naar Revisionen bemærker, at i det Allermindste den samme Redegjørelse, der har ledsaget Udgiftsforlaget, ikke bør savnes ved den endelige Udgifts opgjørelse.

Denne Udsættelsespost forekommer saaledes end hyderligere at maatte styrke den Indstilling, Udvalget allerede har tilladt sig i Anledning af første Post, og med hvilken Indstillings Antagelse tillige denne tredje Post formeentlig vil have fundet sin foreløbige Afgjørelse.

Revisionsbetænkningens 7j er de Post dvæler ved Betydningen af den af os i Spidsen af vore Bemærkninger til § 12 særlig udhævede Omstændighed ved Burderingen af Ministeriets heromhandlede Regnskabsaflæggelse, at nemlig Rigsrådets Bevilling af Toaarets Pengebehov for næsten den halve Deel, eller for 7,754,000 Rd. af 16,686,521 Rd. 90^{1/2} s., har været givet saaledes, at Bevillingerne stilles til Regeringens Raadighed uden Indskrænkninger, men ogsaa under dens fulde og udeelte Ansvar.“

Medens Ministeriet i disse vistnok meget vide Udtryk for Bevillingen synes at antage sig, med Hensyn til Anvendelsen og Regnskabsaflæggelsen, givet en forskjellig og friere Stilling end den sædvanlige, hvor Bevillingen nepie støtter sig til et forelagt Udgiftsforlag, fastholder Statsrevisionens Betænkning, at man desuagtet kunde og maatte fordre ogsaa for de saaledes bevilgede Beløb ikke blot et Regnskab, der oplyser, hvor stort et Beløb der extraordi-